

## 358 danske Folkedansemelodier – en klassiker med 708 melodier.

Klaus Kaare Sadolin.

”358” har været i brug i mere end en menneskealder. Nu kender vi dens betydning og dens 708 melodier. Det kan derfor være rimeligt med en ny anmeldelse.

Melodisamlingen har opnået så stor en udbredelse, at den næsten er et obligatorisk værktøj for spillefolk. Det er imponerende. Fulden dt spillemandsmusik opnås selvfølgelig bedst med sammenspillede grupper, men med basis i ”358” kan man til hver en tid samle et spillemandsorkester og endda uden forudgående prøver få musikken til at fungere. Det ses ved landsstævner, hvor stemningen på de gode dage er forrygende. Det er et fantastisk gode, at vi har ”358”.

Styrken ved ”358” gør det imidlertid vanskeligt at få alternative melodier i spil.

Spillemandsmusikken kan stagnere, og spillemandskredsen risikerer at blive kritiseret for at være et miljø, hvor der bare spilles efter ”358”. Det er jo ikke så fantastisk godt.

Samlingen af melodier i ”358” til standarddanse som polkaer, sønderhøninger og scottischer er begrænset, men ellers er udvalget flot.

I andenstemmerne ses både melodispil og akkordspil. Firspring (203) er f. eks. rent melodispil, mens Den toppede Høne (190) viser et typisk akkordspil. I de fleste melodier veksles dog mellem begge spillemåder. Vil man som violinspiller forsøge sig med skidtspil, er det en fordel, hvis man ofte har spillet andenstemmerne fra ”358”. Så opdager man nemlig, at man allerede har spillet de fleste af de dobbeltgreb, som er gode at kunne.

Klarinetstemmerne i ”358” er lidt specielle. Stemmerne udsmykker spillet, men de kunne i virkeligheden som regel undværes. De skal derfor ikke spilles dominerende, i hvert fald kun i enkelte passager. Derimod giver det en god effekt, hvis man som klarinetspiller ind imellem holder pause i en reprise for derefter at træde ind i spillet igen og give det et løft.

Basstemmerne er ret enkle og giver en god støtte for medspillerne.

Hvad med harmonikaspillerne? Der er jo ingen becifringer i ”358”, og harmonisering af en melodi er ikke en entydig sag. En flok harmonikaspillere kan derfor udmærket møde frem med hver sin fortræffelige basgang. De klinger måske bare ikke godt sammen. De spillefolk i sammenspillet, som selv skal danne tonen og stræbe efter en ren intonation på violin, bas og klarinet, er måske endda dem, der forstyrres mest af sådanne indbyrdes uharmoniske harmonier. I CD-rom udgaven af ”358” findes imidlertid becifringer, så der kan harmonikaspillere se et forslag til entydige harmoniseringer.

Det er ukompliceret at lave et program baseret på ”358”. Man skal dog ikke glemme at meget alternativt materiale allerede er tilgængeligt og ligger klar til brug. Spillemandskredsens årsudgivelser er udsendt til mange, og især de sidst udkomne i A4-format er lette at finde rundt i. Man kunne endda med tiden udfærdige nogle opsamlingsværker med titler som ”Udvalgte melodier fra 2000 – 2008”. Spillemandskredsens tostemmige nodebøger med becifringer er også en mulighed. Melodierne er ganske vist stort set de samme som ses i ”358”, men harmoniseringerne og andenstemmerne er anderledes, og stemmerne klinger rigtig godt sammen. Klarinettister må i de tostemmige noder vælge mellem de to stemmer eller forsøge at improvisere på grundlag af becifringerne. Dette sidste er nu ikke umiddelbart enkelt, og det kræver lidt aftale, hvis der er flere klarinettister i gang.

I mange spillemandsdrag udvikler man i øvrigt egne nodesamlinger som supplement og alternativt materiale til ”358”.